

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžf/77/2015
Identifikačné číslo spisu:	5014201211
Dátum vydania rozhodnutia:	19.10.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5014201211.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Soni Langovej v právnej veci žalobcu: R. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Kuric, JUDr. Vladárová, s.r.o., so sídlom Dolný val 11, Žilina, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 1100308/1/314061/2014 zo dňa 10.07.2014, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/190/2014-31 zo dňa 18. marca 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/190/2014-31 zo dňa 18. marca 2015 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom č. k. 21S/190/2014-31 zo dňa 18. marca 2015 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 1100308/1/314061/2014 zo dňa 10.07.2014, ktorým žalovaný podľa § 74 ods. 5 zákona číslo 563/2009 Z.z. o správe daní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len daňový poriadok), zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie správcu dane - Daňového úradu Žilina, číslo 9501401/5/1487567/2014 zo dňa 14. 04. 2014, ktorým správca dane žalobcovi vyrubil rozdiel dane z pridanej hodnoty (ďalej len DPH) za zdaňovacie obdobie november 2007 v sume 411.318, 86 €.

Krajský súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že podaním doručeným žalobcovi 19.09.2011 oznámil výkon daňovej kontroly na DPH za obdobie október až december 2007 a určil začiatok daňovej

kontroly dňom 06.10.2011. Správca dane vyzýval žalobcu podaniami zo dňa 07.10.2011 a 03.11.2011 na predloženie všetkých účtovných dokladov, ktoré boli predmetom daňových priznaní na DPH za kontrolované zdaňovacie obdobie. Zásielky boli doručené uložením na pošte.

Vzhľadom na nesúčinnosť žalobcu prešiel správca dane do procesu určenia dane podľa pomôcok podľa § 29 ods. 6 zákona číslo 511/1992 Zb., čo žalobcovi oznámil podaním zo dňa 29.02.2012. Žalobca sa osobne spolu so svojim právnym zástupcom zúčastnil na ústnom pojednávaní dňa 13.09.2013, na ktorom z jeho strany neboli podané žiadne návrhy, námietky alebo dôkazy.

Žalobcovi bol dňa 05.03.2014 doručený Protokol o určení dane podľa pomôcok spolu s výzvou na vyjadrenie sa k zisteniam z neho vyplývajúcich. Žalobca sa k protokolu nevyjadril a nespochybnil závery uvedené v protokole o určení dane podľa pomôcok.

Súd sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal s námietkou žalobcu ohľadom doručovania oznámenia o výkone daňovej kontroly keď uviedol, že predmetné oznámenie žalobca riadne obdržal a daňová kontrola začala v súlade so zákonom. Oznámenie nebolo možné doručovať zástupcom žalobcu, Ing. R. E. a Ing. E. D., ktorých zastúpenie zaniklo jednostranným úkonom žalobcu, podaním zo dňa 14.10.2011.

Podkladom napadnutého rozhodnutia nie je protokol o výkone daňovej kontroly, ale protokol o určení dane podľa pomôcok a uvedená námietka je pre posúdenie veci irelevantná. Žalobca porušil svoju povinnosť spolupracovať so správcom dane, navrhovať a predkladať dôkazy svedčiace o splnení si daňových povinností a umožniť správcovi dane vykonať daňovú kontrolu. Ak daňový subjekt nespĺnil svoje dôkazné bremeno, sú pre správcu dane splnené podmienky pre určenie dane podľa pomôcok. Pre správcu dane zo zákona nevyplyva povinnosť opakovane vyzývať daňový subjekt na dopĺňovanie a preukazovanie skutočností, ku ktorým už bol vyzvaný. Ustálil, že žalobca nebol ukrátený na svojich právach v súvislosti s procesným postupom správcu dane, pretože si neuplatnil ani svoje právo vyjadriť sa k protokolu o určení dane podľa pomôcok, voči ktorému nevzniesol a neuplatnil žiadne námietky.

Z podkladu pre napadnuté rozhodnutie, z protokolu o určení dane podľa pomôcok vyplýva, že žalobcom deklarované dodávky tovaru - mäsa a mäsových výrobkov do Českej republiky pre odberateľa LEDIC, a.s. Praha podľa jednotlivých posudzovaných faktúr neboli realizované a žalobca dodanie nepreukázal žiadnymi dôkazmi a dokladmi i keď deklarovaný tovar uviedol v súhrnnom výkaze za IV. štvrťrok 2007. Nebola preukázaná existencia záväzkového vzťahu medzi žalobcom a uvedeným odberateľom, ktorý poprel akýkoľvek obchodno - záväzkový vzťah so žalobcom. Uvedený odberateľ nespĺnomocnil J. E. na zastupovanie a overená plná moc bola sfaľovaná. Žalobca ďalej nepreukázal dodávku tovarov do Českej republiky pre odberateľa Těšínske jatky s.r.o. z posudzovaných faktúr v celkovej sume 11.783, 50 Sk. V oboch obchodných prípadoch žalobca nepreukázal prijatie tovaru, jeho prepravu, dodacie listy. Za tohto skutkového stavu správca dane v súlade so zákonom určil daň podľa pomôcok a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť rozdiel DPH za zdaňovacie obdobie november 2007 z dôvodu porušenia § 43 ods. 1 a 5 zákona číslo 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o DPH). Okolnosť, že žalobca disponoval predmetným tovarom a vykonával hospodársku činnosť nepreukazuje naplnenie § 43 ods. 1 a 5 zákona o DPH, v ktorom sú stanovené povinnosti platiteľa dane v prípade, ak si uplatňuje oslobodenie od dane pri dodaní tovaru z tuzemska do iného členského štátu.

Súd sa vysporiadal aj s námietkou ohľadom dĺžky trvania daňovej kontroly nad zákonom stanovenú dobu keď uviedol, že vzhľadom na nesúčinnosť žalobcu prešiel správca dane do štádia určenia dane podľa pomôcok v súlade s ustanovením § 15 ods. 2 zákona číslo 511/1992 Zb. Keďže podkladom pre vydanie daňového rozhodnutia nebol protokol o výkone daňovej kontroly ale protokol o určení dane podľa pomôcok, nemôžu sa vzťahovať na postup správcu dane lehoty podľa § 15 ods. 17 a 18. Zákonodarca pre takýto postup neurčuje žiadne lehoty.

Na základe uvedených dôvodov Krajský súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p. a neúspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

II.

Voči rozsudku Krajského súdu v Žiline podal žalobca odvolanie, v ktorom po popise priebehu konania a obsahu rozhodnutí žalovaného uviedol, že sa nestotožňuje s jeho skutkovými a právnymi závermi. Vyjadril tiež nesúhlas s právnou a skutkovou argumentáciou súdu a namietol dĺžku daňovej kontroly s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. III. ÚS 24/2010 zo dňa 29.06.2010, v zmysle ktorého dôsledkom neukončenia daňovej kontroly v zákonom určenej lehote predstavuje protokol z takejto daňovej kontroly nezákonne získaný dôkazný prostriedok, ktorý nemôže byť v daňovom konaní použitý.

III.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe doručenom dňa 28.05.2015 uviedol, že žalobca v odvolaní vzniesol tie isté námietky, ktoré boli predmetom žaloby a ku ktorým sa už vyjadril vo svojom písomnom stanovisku k žalobe.

Podľa jeho názoru, Krajský súd v Žiline rozhodol v súlade s platnými právnymi predpismi, vysporiadal sa so všetkými námietkami, a preto žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť a žalobcovi nepriznať náhradu trov konania.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 01.07.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (O.s.p.).

V.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu a dospel k záveru, že tomuto odvolaniu nemožno priznať úspech.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 vety prvej O. s. p., s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 prvá veta O.s.p.). Preto v správnom súdnictve súd dokazovanie zásadne nevykonáva, vykonáva len také dokazovanie, ktoré je nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia, t.j. jeho rozsah je obmedzený účelom správneho súdnictva (§ 250i ods. 1 veta druhá O.s.p.). Je to tak preto, že úlohou súdu v správnom súdnictve (prvostupňového ani odvolacieho)

nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu dopĺňaním rozsiahleho dokazovania, ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy, t.j. preskúmať aj postup, ktorý predchádzal vydaniu týchto rozhodnutí s prihliadnutím na záväznosť zisteného skutkového stavu, ktorý tu bol v čase ich vydania.

Nie je preto úlohou najvyššieho súdu v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v správnom súdnictve prehodnocovať správnosť záverov krajského súdu na základe nesúhlasu odvolateľa s takýmito závermi. Účelom konania v správnom súdnictve je poskytnutie súdnej ochrany pred tvrdým nezákonným rozhodnutím.

Ak také rozhodnutie na základe zistení krajského súdu bolo vydané v konaní, ktoré netrpí vadou spôsobilou ovplyvniť jeho zákonnosť a krajský súd svoje zistenie presvedčivo a s poukazom na procesné ustanovenia náležite odôvodní, niet dôvodu, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu zrušil.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd v rozsahu odvolacích dôvodov preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave, skonštatoval, že vo vzťahu k rozsudku Krajského súdu v Žiline, žalobca vyslovil len všeobecný nesúhlas s právnou a skutkovou argumentáciou, pričom nešpecifikoval, v čom konkrétne má spočívať nesprávnosť právneho posúdenia a skutkových zistení súdu. Jedinou konkrétnou námietkou špecifikovanou žalobcom v odvolaní je poukaz na neukončenie daňovej kontroly v zákonom určenej lehote a vplyv tohto postupu na zákonnosť získaných podkladov pre rozhodnutie.

Preskúmaním obsahu administratívneho spisu odvolací súd zistil, že žalobcovi bolo dňa 19.09.2011 doručené oznámenie o výkone daňovej kontroly na DPH za obdobie október až december 2007, ktorá mala začať dňa 06.10.2011. Žalobca bol poučený o povinnosti oznámiť dôvod znemožňujúci začať daňovú kontrolu podľa § 15 ods. 2 zákona číslo 511/1992 Zb. a možnosti dohodnúť iný termín začatia kontroly. Žalobca na oznámenie reagoval podaním zo dňa 23.09.2011, v ktorom uviedol, že ku dňu 24.09.2011 ukončil podnikateľskú činnosť a je práceneschopný. Iný termín začatia daňovej kontroly so správcom dane nedohodol. Správca dane následne žalobcovi oznámil, že ukončenie podnikateľskej činnosti nemá vplyv na vykonanie daňovej kontroly a táto sa môže uskutočniť vzhľadom na generálnu plnú moc, ktorú žalobca udelil Ing. R. E. a Ing. E. D. dňa 16.05.2007. Žalobca sa v deň určený ako začiatok daňovej kontroly nedostavil do sídla správcu dane a nepredložil žiadne doklady ku kontrole DPH za predmetné zdaňovacie obdobie. Výzvy na predloženie dokladov zo dňa 07.10.2011 a 03.11.2011 si žalobca na pošte nevyzdvihol v odbernej lehote. Z obsahu spisu vyplýva, že okrem písomnej formy sa správca dane snažil dohodnúť so žalobcom na predloženie dokladov aj telefonicky, pričom v zmysle úradného záznamu zo dňa 24.02.2012, žalobca telefonicky informoval správcu dane, že povie svojej dcére, aby doklady predložila. Správca dane dňa 27.02.2012 telefonicky kontaktoval dcéru žalobcu, ktorá uviedla, že doklady nemá a nevie sa k veci vyjadriť. Žalobca so správcom dane nespolupracoval a

k výkonu daňovej kontroly nepredložil žiadne doklady.

V zmysle úradného záznamu zo dňa 29.02.2012, vzhľadom na nesúčinnosť žalobcu prešiel správca dane z výkonu daňovej kontroly na určenie dane podľa pomôcok, o čom informoval žalobcu podaním zo dňa 29.02.2012.

Na základe uvedených skutočností správca dane zistil základ dane a určil daňovú povinnosť podľa § 29 ods. 6 zákona o správe daní v nadväznosti na § 165 ods. 4 daňového poriadku.

Dňa 23.03.2012 bol vypracovaný protokol o určení dane podľa pomôcok č. 9500401/1/591697/2012. K zisteniam ohľadom zdaniteľných plnení žalobcu za mesiac november 2007 správca dane skonštatoval, že za uvedené obdobie podal žalobca daňové priznanie, podľa ktorého mu vznikla daňová povinnosť (po nadmernom odpočte) v sume 170.885 Sk. Správca dane kontrolou zistil vlastnú daňovú povinnosť vo výške 12.562.277 Sk, pričom vzniknutý rozdiel predstavuje čiastku 12.391.392 Sk, čo činí 411.318, 86 €. Ako podklad pre určenie dane podľa pomôcok správcovi dane slúžili: daňové priznanie za november 2007, súhrnný výkaz za 4. štvrťrok 2007, žiadosť o medzinárodnú výmenu informácií zo dňa 24.10.2008, odpoveď zo dňa 14.10.2008, protokol zo dňa 22.05.2009, prehlásenie Mgr. Vladimíra Jaroša zo dňa 26.05.2008 v rámci medzinárodnej výmeny daňových informácií, protokoly zo dňa 18.03.2011, 09.05.2011, výzvy a podania.

Z evidencie DPH za november 2007 správca dane zistil, že žalobca si uplatnil oslobodenie od DPH z dodávok do Českej republiky pre odberateľa LEDIC s.r.o. v sume 25.729.730, 50 Sk. V rámci medzinárodnej výmeny informácií vykonal správca dane, Daňový úrad Kysucké Nové Mesto, dožiadanie Finančného úradu pre Prahu 4, predmetom ktorého bolo preverenie dodávok tovaru v období rokov 2006, 2007 a 2008 od slovenských spoločností, medzi inými aj od žalobcu. Dňa 28.10.2010 sa začala daňová kontrola žalobcu na DPH za zdaňovacie obdobie júl až september 2007. V rámci tejto bolo zistené, že konateľ spoločnosti LEDIC s.r.o., Mgr. Vladimír Jaroš poprel obchodovanie so žalobcom. Predmetom podnikania spoločnosti je prevádzkovanie ordinácie praktického lekára, vývoj a predaj výcvikových systémov pre ozbrojené zložky a zložky integrovaného záchranného systému a v oblasti potravinárskych komodít spoločnosť nikdy nepodnikala. Konateľ spoločnosti ďalej uviedol, že nespĺnomocnil J. E., ktorý mal so žalobcom v mene odberateľa uzavrieť obchodný vzťah, na konanie v mene spoločnosti. Uvedenú osobu nepozná, nikdy sa s ním nestretol a žiadne splnomocnenie mu neudelil. Ďalším šetrením sa zistilo, že listina - plná moc, je sfaľovaná, legalizačná doložka je falzifikát a túto nespísal nikto z pracovníkov notárskej kancelárie, ktorá ju mala overovať. Žalobca tak nepredložil žiadne doklady preukazujúce realizáciou dodávky a prepravy tovaru v deklarovanej hodnote uvedenému odberateľovi.

Obdobným spôsobom žalobca nepreukázal ani dodanie tovaru odberateľovi Těšínske jatky s.r.o. v deklarovanej sume 11.521 Sk za november 2007.

Žalobca v oboch prípadoch nepreukázal dodanie tovaru do iného členského štátu podľa § 43 ods. 5 zákona o DPH.

Keďže žalobca nepredložil ku kontrole doklady, správca dane nemohol skontrolovať splnenie podmienok pre vznik nároku na oslobodenie dane podľa § 43 zákona o DPH, a preto dodania deklarovaných tovarov považoval za zdaniteľné obchody, pri ktorých vzniká žalobcovi daňová povinnosť.

Žalobca v podanom daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie november 2007 deklaroval dodanie tovaru a služby v sume 30.081.093 Sk a nadobudnutie tovaru v tuzemsku v sume 14.404.845 Sk. Ku kontrole nepredložil žiadne doklady, daňovú povinnosť z dodania tovaru a služby v tuzemsku nebolo možné preveriť, pričom správca dane akceptoval výšku, ktorú si daňový subjekt sám priznal. V procese určovania dane podľa pomôcok správca dane nezistil ďalšie okolnosti, na ktoré je potrebné prihliadať pri vyrubovanom konaní.

Správca dane zaslal vypracovaný protokol žalobcovi spolu s výzvou na jeho prerokovanie dňa 26.04.2012 a vyzval ho, aby sa k nemu v určenej lehote vyjadril. Protokol aj s výzvou bol žalobcovi doručený uložením na pošte s fikciou doručenia podľa § 17 ods. 3 zákona číslo 511/1992 Zb., dňa 13.04.2012.

Na základe zistení vyplývajúcich z daňovej kontroly vydal správca dane dňa 09.05.2012 platobný výmer, ktorým žalobcovi podľa § 44 ods. 4 zákona číslo 511/1992 Zb., určil rozdiel DPH za zdaňovacie obdobie november 2007 v sume 411.318, 86 €.

V podanom odvolaní voči platobnému výmeru žalobca uviedol, že nesúhlasí s výpočtom dane, pretože jeho nemožno viniť za to, že niekto sfaľšoval podpis a zneužil pečiatku, on tovar dodal riadne podľa predložených faktúr.

Žalovaný rozhodnutím zo dňa 13.08.2012 zrušil platobný výmer zo dňa 09.05.2012 s konštatovaním, že postup správcu dane pri jej určení podľa pomôcok postupoval správne avšak pochybil, keď pri vydaní rozhodnutia o určení dane podľa pomôcok vychádzal z neúčinného právneho predpisu. Uložil správcovi dane vydať platobný výmer v súlade so zákonom číslo 563/2009 Z.z. (daňový poriadok).

Správca dane následne rozhodnutím zo dňa 02.10.2012 vyrubil žalobcovi rozdiel DPH podľa § 68 ods. 5 daňového poriadku.

Na základe odvolania žalobcu, žalovaný rozhodnutím zo dňa 04.04.2013 opätovne zrušil prvostupňové rozhodnutie správcu dane s tým, že tento pochybil pri doručení oznámenia o výkone daňovej kontroly žalobcovi, pretože v čase jeho doručenia mal žalobca určených svojich zástupcov a oznámenie malo byť doručované týmto splnomocneným osobám.

Dňa 13.09.2013 sa uskutočnilo ústne pojednávanie, v rámci ktorého bol právny zástupca žalobcu oboznámený s výsledkami vyrubovacieho konania na základe vykonaného procesu určovania dane podľa pomôcok za zdaňovacie obdobie október až december 2007.

Žalobca sa k zisteniam vyplývajúcim z protokolu do vydania rozhodnutia zo dňa 28.10.2013 nevyjadril ani nepredložil návrh na doplnenie dokazovania.

Správca dane rozhodnutím zo dňa 21.01.2014 zrušil prvostupňové rozhodnutie správcu dane zo dňa 28.10.2013 s tým, že uložil správcovi dane povinnosť doručiť žalobcovi kópiu protokolu pred rozhodnutím o vyrubení dane.

Právnomu zástupcovi žalobcu bola kópia protokolu č. 9500401/1/591697/2012 doručená dňa 05.03.2014. Zároveň bol vyzvaný na podanie vyjadrenia k protokolu o určení dane podľa pomôcok. Žalobca sa k zisteniam vyplývajúcim z protokolu nevyjadril.

Následne bolo dňa 14.04.2014 Daňovým úradom Žilina vydané rozhodnutie o vyrubení rozdielu dane za zdaňovacie obdobie november 2007 v sume 411.318, 86 € podľa § 68 ods. 5 daňového poriadku, ktoré bolo napadnutým rozhodnutím žalovaného potvrdené.

Na daňové konanie sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

V zmysle prechodných ustanovení zákona č. 563/2009 Z.z. (daňového poriadku), v znení účinnom do 30.12.2012, právne úkony a ich účinky pri správe daní, ktoré nastali do účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Daňové konania začaté a právoplatne neukončené pred účinnosťou tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov; sankcia sa uloží podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení účinnom do 31. decembra 2011, ak skutočnosť rozhodujúca pre uloženie sankcie nastala do 31. decembra 2011 a ak je to pre daňový subjekt priaznivejšie. Daňová kontrola začatá a neukončená pred

účinnosťou tohto zákona sa dokončí podľa doterajších predpisov. Výrubovacie konanie po daňovej kontrole začatej a neukončenej pred účinnosťou tohto zákona sa vykoná podľa doterajších predpisov. (§ 165 ods. 1, 2, 4 a 5)

Podľa § 165b ods. 1 cit. zákona, v znení účinnom od 30.12.2012, daňové konanie začaté podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov sa dokončí podľa zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

V danom prípade daňová kontrola prebehla podľa právnej úpravy účinnej do 30.12.2012 (zákon č. 511/1992 Zb.) a úkony správcu dane a žalovaného po dátume 30.12.2012 boli podriadené právnej úprave podľa zákona č. 563/2009 Z.z.

Účelom daňového konania je zistenie, či si daňové subjekty splnili v súlade s príslušnými hmotno-právnymi predpismi svoje povinnosti voči štátnemu rozpočtu. Keďže ide o fiškálne záujmy štátu, zákon č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení účinnom v čase daňového konania - zákon o správe daní, obsahuje osobitnú úpravu zisťovania, preverovania základu dane, alebo iných skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane, alebo vznik daňovej povinnosti daňového subjektu. Správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo (§ 2 ods. 3 zákona o správe daní). Pri uplatňovaní daňových predpisov v daňovom konaní sa berie do úvahy vždy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre určenie alebo vybratie dane (§ 2 ods. 6 zákona o správe daní).

Spôsob dokazovania v daňovom konaní upravuje ust. § 29 zákona o správe daní, podľa ktorého daňový subjekt preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní alebo iných podaniach, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov, skutočnosti, na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňovej kontroly alebo daňového konania, vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinný viesť.

Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, správca dane vedie dokazovanie, pričom dbá, aby skutočnosti nevyhnutné na účely správy daní boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

Správca dane preukazuje skutočnosti o úkonoch vykonaných voči daňovému subjektu, ktoré sú rozhodné pre správne určenie dane. Nie je potrebné dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe správcovi dane z jeho činnosti. Ako dôkaz možno použiť všetko, čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane a čo nie je získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov, svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisnice o miestnom zisťovaní a obhliadke, povinné záznamy a evidencie vedené daňovými subjektmi a doklady k nim (§ 29 ods. 4).

Podľa ust. § 15 ods. 2, 6, 12, 13, 17, 18 zákona o správe daní,

(2) správca dane doručí daňovému subjektu písomné oznámenie o výkone daňovej kontroly. Toto oznámenie musí obsahovať miesto a deň začatia daňovej kontroly, druh kontrolovanej dane a kontrolované zdaňovacie obdobie. Ak z dôvodov na strane daňového subjektu nemožno začať daňovú kontrolu v deň uvedený v oznámení o výkone daňovej kontroly, daňový subjekt je povinný túto skutočnosť do 8 dní od doručenia oznámenia o výkone daňovej kontroly oznámiť správcovi dane a dohodnúť so správcom dane iný deň začatia daňovej kontroly, pričom daňová kontrola sa nesmie začať neskôr ako 40 dní od doručenia oznámenia o výkone daňovej kontroly. Ak nedôjde k dohode medzi daňovým subjektom a správcom dane o začatí daňovej kontroly, považuje sa štyridsiaty deň za deň začatia daňovej kontroly. Ak daňový subjekt neumožní vykonať daňovú kontrolu, správca dane je oprávnený zistiť základ dane a určiť daň podľa § 29 ods. 6; o tomto postupe je správca dane povinný

vyhotoviť protokol o určení dane podľa pomôcok, pričom sa postupuje podľa odsekov 10, 12 a 13 a primerane podľa odseku 11; v takom prípade správca dane uvedie pomôcky, ktoré použil. Ak daňový subjekt v priebehu určenia dane správcom dane podľa pomôcok predloží účtovné doklady a iné doklady, správca dane ich môže využiť ako pomôcky. Tieto doklady daňový subjekt môže predkladať len do doručenia protokolu o určení dane podľa pomôcok (§ 15 ods. 10).

(6) Kontrolovaný daňový subjekt má vo vzťahu k zamestnancovi správcu dane tieto povinnosti:

- a) umožniť poverenému zamestnancovi správcu dane vykonať daňovú kontrolu,
- b) zabezpečiť vhodné miesto a podmienky na vykonanie daňovej kontroly,
- c) poskytovať požadované informácie sám alebo ním určenou osobou,
- d) predkladať účtovné a iné doklady, ktoré preukazujú hospodárske operácie a účtovné prípady v písomnej forme alebo v technickej forme (6ed) vrátane evidencie a záznamov, ktorých vedenie bolo správcom dane uložené, a podávať k nim ústne alebo písomné vysvetlenia,
- e) predkladať v priebehu daňovej kontroly všetky dôkazné prostriedky preukazujúce jeho tvrdenia najneskôr v lehote podľa odseku 10 druhej vety,
- f) umožňovať vstup do sídla kontrolovaného daňového subjektu a do jeho prevádzkových priestorov a umožňovať rokovanie s jeho zamestnancom,
- g) zapožičať doklady a iné veci mimo sídla alebo prevádzkových priestorov kontrolovaného daňového subjektu alebo poskytnúť výpisy, prípadne kópie (§ 14 ods. 3).

(12) Po prerokovaní protokolu podpisuje kontrolovaný daňový subjekt alebo jeho zástupca a zamestnanec správcu dane. Odmietnutie podpisu kontrolovaným daňovým subjektom alebo jeho zástupcom zamestnanec správcu dane v protokole zaznamená spolu s dôvodom odmietnutia, ak je mu známy. Jedno vyhotovenie protokolu odovzdá zamestnanec správcu dane kontrolovanému daňovému subjektu alebo jeho zástupcovi. Deň prerokovania protokolu sa považuje za deň jeho doručenia. Ak kontrolovaný daňový subjekt alebo jeho zástupca odmietne protokol podpísať alebo prevziať, alebo sa sám alebo jeho zástupca nezúčastní na prerokovaní protokolu v deň určený vo výzve, považuje sa za deň prerokovania a doručenia protokolu deň, ktorý je určený vo výzve na prerokovanie tohto protokolu.

(13) Daňová kontrola je ukončená dňom prerokovania protokolu s kontrolovaným daňovým subjektom alebo jeho zástupcom. Určenie dane podľa pomôcok (§ 29 ods. 6) je ukončené dňom prerokovania protokolu s daňovým subjektom alebo jeho zástupcom. Určenie dane dohodou je ukončené dňom spísania zápisnice o dohode o výške dane (§ 29 ods. 5). Dňom nasledujúcim po dni prerokovania protokolu alebo dňom nasledujúcim po dni spísania zápisnice o dohode o výške dane (§ 29 ods. 5) sa začína vyrubovacie konanie (§ 44); to neplatí, ak správca dane, ktorým je colný úrad, daňovou kontrolou zistí, že daňovému subjektu, ktorý nemá povinnosť podávať daňové priznanie podľa osobitných zákonov, 1b) za kontrolované zdaňovacie obdobie daňová povinnosť nevznikla. Doručenie protokolu podľa odseku 12 alebo spísanie zápisnice o dohode o výške dane (§ 29 ods. 5) sa považuje za úkon smerujúci na vyrubenie dane alebo rozdielu dane (§ 45 ods. 2). Ak sa vykonáva daňová kontrola na požiadanie orgánov činných v trestnom konaní (odsek 3), za úkon smerujúci na vyrubenie dane alebo rozdielu dane (§ 45 ods. 2) sa považuje spísanie zápisnice o začatí daňovej kontroly.

(17) Správca dane ukončí daňovú kontrolu do šiestich mesiacov odo dňa jej začatia. Orgán najbližšie nadriadený správcovi dane môže lehotu uvedenú v prvej vete v zložitých prípadoch pred jej uplynutím primerane predĺžiť, najviac však o šesť mesiacov, a ak ide o daňovú kontrolu zahraničných závislých osôb, ktoré vyčíslujú rozdiel základu dane podľa osobitného zákona, najviac o 12 mesiacov. Ak vykonáva daňovú kontrolu orgán podľa odseku 15, príslušným orgánom na predĺženie lehoty je ministerstvo.

(18) Ak správca dane alebo orgán podľa odseku 15 nemôže daňovú kontrolu ukončiť do šiestich mesiacov odo dňa jej začatia, a ak bola lehota predĺžená podľa odseku 17, je povinný o tom s uvedením dôvodov písomne upovedomiť kontrolovaný daňový subjekt.

Podľa § 29 ods. 6 zákona o správe daní, ak nesplní daňový subjekt pri dokazovaní ním uvádzaných skutočností niektorú zo svojich zákonných povinností, v dôsledku čoho nemožno daňovú povinnosť správne určiť a daň sa neurčí ani podľa odseku 5, alebo ak daňový subjekt vykonal úkony, ktoré svojím obsahom alebo účelom odporovali osobitnému predpisu alebo ho obchádzali a ktorých dôsledkom je zníženie základu dane, alebo v prípadoch podľa § 15 ods. 2, je správca dane pri určovaní daňovej povinnosti oprávnený použiť pomôcky, ktoré má k dispozícii alebo ktoré si zaobstará bez súčinnosti s

daňovým subjektom. Takýmito pomôckami môžu byť najmä listiny, výpisy z verejných záznamov, daňové spisy iných daňových subjektov, znalecké posudky a výpovede svedkov v iných daňových veciach, správy a vyjadrenia iných správcov dane, štátnych orgánov a obcí, záujmových združení a vlastné poznatky správcu dane zo zdaňovania dotknutého daňového subjektu, ako aj jemu podobných daňových subjektov.

Podľa ust. § 17 ods. 3 zákona o správe daní, ak nebol adresát písomnosti, ktorá má byť doručená do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, upovedomí ho doručovateľ vhodným spôsobom, že písomnosť príde doručiť znovu v určitý deň a hodinu. Ak bude nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na obecnom úrade a adresáta o tom vhodným spôsobom vyrozumie. Ak si nevyzdvihne adresát písomnosť do pätnástich dní od jej uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, i keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Podľa § 68 ods. 1, 2, 5, 6 daňového poriadku, predpisu účinného v čase vydania rozhodnutia žalovaného

(1) Ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak, vyrubovacie konanie začína nasledujúci deň po dni doručenia protokolu s výzvou podľa § 46 ods. 8 a § 49 ods. 1 a končí dňom doručenia rozhodnutia daňovému subjektu; vyrubovacie konanie nezačne, ak sa výzva podľa § 46 ods. 8 nezasiela. Vyrubovacie konanie po doručení protokolu s výzvou podľa § 46 ods. 8 vykoná a rozhodnutie vo vyrubovacom konaní vydá správca dane, ktorý začal daňovú kontrolu. Vyrubovacie konanie po doručení protokolu s výzvou podľa § 49 ods. 1 vykoná a rozhodnutie vo vyrubovacom konaní vydá správca dane, ktorý doručil daňovému subjektu oznámenie podľa § 48 ods. 2. Ak daňovú kontrolu vykonalo finančné riaditeľstvo, vyrubovacie konanie vykoná a rozhodnutie vo vyrubovacom konaní vydá miestne príslušný správca dane.

(2) Správca dane vydá rozhodnutie do 15 dní od uplynutia lehoty na vyjadrenie sa k protokolu podľa § 46 ods. 8 a § 49 ods. 1, ak

- a) sa daňový subjekt vzdá práva na vyjadrenie sa k zisteniam v protokole,
- b) daňový subjekt nemá pripomienky k zisteniam v protokole,
- c) sa daňový subjekt nevyjadrí k protokolu v lehote určenej správcom dane vo výzve; v tom prípade správca dane o tejto skutočnosti spíše úradný záznam. (4) Daň je vyrubená

- a) rozhodnutím správcu dane,
- b) podaním daňového priznania vrátane dodatočného daňového priznania alebo
- c) zaplatením dane, pri ktorej nie je povinnosť podať daňové priznanie.

(5) Správca dane v rozhodnutí vydanom vo vyrubovacom konaní vyrubí daň alebo rozdiel dane oproti vyrubenej dani.

(6) Správca dane v rozhodnutí vydanom vo vyrubovacom konaní určí rozdiel v sume, ktorú mal daňový subjekt podľa osobitných predpisov vykázat alebo na ktorú si uplatnil nárok podľa osobitných predpisov.

Podľa ust. § 43 ods. 1 a 5 zákona o DPH,

(1) Oslobodené od dane je dodanie tovaru, ktorý je odoslaný alebo prepravený z tuzemska do iného členského štátu predávajúcim alebo nadobúdateľom tovaru alebo na ich účet, ak nadobúdateľ je osobou identifikovanou pre daň v inom členskom štáte.

(5) Platiteľ je povinný preukázať, že sú splnené podmienky oslobodenia od dane podľa odsekov 1 až 4. Platiteľ je povinný preukázať dodanie tovaru do iného členského štátu kópiou faktúry, a

- a) ak prepravu tovaru zabezpečí dodávateľ alebo odberateľ inou osobou, prepravným dokladom alebo iným dokladom o odoslaní, v ktorom je uvedené miesto určenia,
- b) ak prepravu tovaru vykoná dodávateľ, písomným potvrdením prijatia tovaru odberateľom alebo osobou ním poverenou,
- c) ak prepravu tovaru vykoná odberateľ, písomným vyhlásením odberateľa alebo ním poverenej osoby, že tovar prepravil do iného členského štátu,
- d) inými dokladmi, ako napríklad zmluvou o dodaní tovaru, dodacím listom, dokladom o prijatí platby za tovar.

V prípade, keď daňový subjekt neumožní vykonať daňovú kontrolu, správca dane je zo zákona oprávnený zistiť základ dane a určiť daň podľa § 29 ods. 6 zákona, t.j. podľa pomôcok, ktoré má k dispozícii alebo ktoré si zaobstará. V takomto prípade je správca dane povinný vyhotoviť protokol o určení dane podľa pomôcok. Na tento spôsob určenia dane sa primerane vzťahujú ďalšie ustanovenia využívané v daňovej kontrole, a to postup pri doručovaní protokolu, jeho prerokovanie, náležitosti protokolu, jeho doplnenie, prípadne vypracovanie dodatku k protokolu na základe vyjadrenia daňového subjektu, ako aj to, že správca dane v tomto prípade uvedie pomôcky, ktoré použil.

Z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 24/2010 z 29. júna 2010, na ktorý poukazoval žalobca vo svojich podaniach v súvislosti s námietkou ohľadom dĺžky daňovej kontroly vyplýva, že zákaz prekročiť zákonom stanovený časový rámec pre výkon daňovej kontroly platí bezvýnimočne len za podmienky, že kontrolovaný daňový subjekt poskytuje správcovi dane vykonávajúcemu daňovú kontrolu potrebnú súčinnosť.

Keďže pre určenie dane podľa pomôcok sa ustanovenia o daňovej kontrole vzťahujú v primeranej miere, nemožno za primerané považovať uplatňovanie lehoty určenej pre výkon daňovej kontroly, v rámci ktorej daňový subjekt spolupracuje so správcom dane aj na prípady, keď daňový subjekt nie je súčinný, neposkytne správcovi dane podklady nevyhnutné pre správne určenie dane a tento musí pristúpiť na proces určenia dane podľa pomôcok. V danom prípade teda nebola žalobcovi daň vyrubená na základe výsledkov daňovej kontroly, ale na základe pomôcok, ktoré si v rámci došetrovacej činnosti zaobstaral správca dane.

O skutočnosti, že správca dane prechádza z daňovej kontroly na určenie dane podľa pomôcok informoval žalobcu podaním zo dňa 29.02.2012. Daňová kontrola preto trvala v období od 06.10.2011 do doručenia oznámenia zo dňa 29.02.2012.

Námietka žalobcu o prekročení zákonom určenej lehoty na vykonanie daňovej kontroly nie je na základe uvedeného dôvodná.

Uskutočňovanie zdaniteľných plnení je ekonomická činnosť plne pod kontrolou daňového subjektu. Vzhľadom na to daňový subjekt ako platiteľ dane má možnosť si obstarat' dostatočný počet dôkazov, ktoré zabezpečia preukázateľnosť uskutočneného zdaniteľného plnenia správcovi dane, ktorý v rámci daňovej kontroly preveruje skutočnosti rozhodujúce pre určenie dane.

Správa daní s prihliadnutím na jej účel vo vzťahu k fiškálnym záujmom štátu je príslušnými hmotnoprávnymi a procesnými predpismi verejného práva upravená tak, že daňový subjekt má okrem iného povinnosť sám si daňovú povinnosť vypočítať, priznať ju a zároveň hodnoverne preukázať prostredníctvom riadne vedeného účtovníctva a iných listinných dôkazov, pričom v rámci daňového konania nesie dôkazné bremeno. Zásada objektívnej pravdy ovládajúca daňové konanie nepredstavuje absolútnu povinnosť správcu dane viesť dokazovanie dovtedy, pokiaľ sa bez pochyb nepreukáže a nepotvrdia tvrdenia daňového subjektu ohľadne ním, v daňovom priznaní uvádzaných a správcom dane preverovaných skutočností, nakoľko daňové konanie nie je konaním vyhľadávacím. Preto je na správcovi dane vykonávajúcom dokazovanie a jeho úloha, aké dôkazy vykoná, akým spôsobom dokazovanie doplní, akú hodnovernosť, dôkaznú silu a schopnosť zvrátiť závery vyplývajúce z realizovaného dokazovania z nich vyvodí, a to predovšetkým s prihliadnutím na skutočnosti a dôkazy vyplývajúce zo zistení, ktoré už má správca dane v priebehu konania k dispozícii.

Dodanie tovaru, ktorý je odoslaný alebo prepravený z tuzemska do iného členského štátu je oslobodené od dane, pri ktorom nastáva možnosť odpočítania dane. Toto oslobodenie vychádza z čl. 28c A šiestej smernice. Základnou podmienkou na oslobodenie tovaru odoslaného alebo prepraveného z tuzemska do iného členského štátu predávajúcim alebo nadobúdateľom tovaru alebo na ich účet (všetky uvedené spôsoby "manipulácie" s tovarom sú rovnocenné) je, aby nadobúdateľ bol osobou identifikovanou pre daň v inom členskom štáte. Takéto oslobodenie bude musieť platiteľ preukázať kópiou faktúry a

- prepravným dokladom s miestom určenia (dokladom o odoslaní), ak prepravu zabezpečí dodávateľ

alebo odberateľ inou osobou,

- písomným potvrdením prijatia tovaru odberateľom (ním poverenou osobou), ak prepravu vykoná sám dodávateľ,
- písomným vyhlásením odberateľa alebo ním poverenej osoby, že tovar prepravil do iného členského štátu, ak prepravu vykoná sám odberateľ,
- inými dokladmi (napr. zmluvou o dodaní tovaru, dodacím listom, dokladom o prijatí platby za tovar).

Žalobca, hoci namietal nesprávnosť skutkových zistení, nepredložil žiaden doklad o preprave dodaného tovaru, potvrdenie o prijatí tovaru v novembri 2007 odberateľom alebo prehlásenie odberateľa alebo ním poverenej osoby, že tovar prepravil do iného členského štátu, iné doklady, ako napríklad zmluvu o dodaní tovaru, dodací list, doklad o prijatí platby za tovar.

Žalobca svoju zákonom určenú povinnosť nesplnil, správca dane preto nemohol uznať oslobodenie deklarovaného tovaru od dane.

Odvolací súd zdôrazňuje, že záver, ktorý bol zo zistených skutkových okolností v daňovom konaní ustálený, zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a je v súlade s hmotno-právnymi ustanoveniami zákona č. 222/2004 Z.z.

Senát najvyššieho súdu prisvedčil žalovanému v tom, že žalobca vo vzťahu deklarovanému plneniu jednoznačne neunesol dôkazné bremeno, nepredložil doklady vyžadované zákonom (§ 43 ods. 1 a 5 zákona o DPH), a preto správca dane oslobodenie od dane nemohol uznať.

Z administratívneho spisu vyplýva, že správca dane aplikujúc zásadu voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 3 zákona o správe daní, s prihliadnutím na jeho povinnosť dbať na čo najúplnejšie zistenie potrebných skutočností, vykonal dokazovanie v rámci daňovej kontroly za predchádzajúce obdobie, pri ktorom získal aj dôkazné prostriedky vzťahujúce sa na mesiac november 2007, ktoré využil ako pomôcky pri určení dane. Záver, ktorý správca dane zo zistených skutkových okolností urobil a žalovaný ustálil, zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a je v súlade aj s hmotnoprávnymi ustanoveniami zákona o DPH.

Možno sa stotožniť s právnym názorom krajského súdu, že žaloba nebola dôvodná, pretože žalovaný sa v rámci žalobou napadnutého odvolacieho správneho konania riadne vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a svoje rozhodnutie odôvodnil logickým zhodnotením skutkového stavu vo vzťahu k dôkazným prostriedkom, ktoré mal k dispozícii a ako i postupu prvostupňového správneho orgánu s prihliadnutím na relevantné hmotnoprávne a procesné ustanovenia daňových predpisov.

Odvolací súd zistil, že odvolanie žalobcu neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Zároveň možno konštatovať, že odvolací súd v konaní nezistil také vady, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a s § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c veta prvá O.s.p. a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.